

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות קורח - חוקת תשפ"ג ♦ עלון מס': 116

השגחה שבועית

בלי שום גבולות

יהודי מספר לי: "פיטרו אותי מהעבודה. והמנהל אמר לי בעת הפיטורין, אני לא אגיד עליך דברים טובים כשישאלו אותי עליך! מה אתה חושב? שנבהלתי? כפי שידוע לי, הוא לא מנהל את העולם, והוא לא יהיה זה שיביא לי בזק או תועלת, ושבגללו לא אתקבל לעבודה אחרת או להיפך".

נהיגתי מדבריו, כי רואים איך היהודי הזה מאמין בפסוק (ישעיהו, נט) "הן לא קצרה יד ה' מהושיע".

בדרך כלל, מקובל בעולם שיש סדר מסוים שהאדם בונה לעצמו לפי המהלכים שהוא מכיר. לדוגמה, עומד לו יהודי עם בתו המתבגרת, ויודע שהשכן מסלק כל אפשרות לשידוך, שכן הוא מוסר מידע שגורם שאיש לא ירצה להתקרב אליו.

או אדם שצריך עד השעה שש בערב שלושים אף דולר, ולפי ההתנהלות של הבנקים והמלווים הפוטנציאליים, אין לו שום מושג מאיפה זה ייפול אליו.

רואים בפרשת בהעלותך, שהיהודים ביקשו בשר, והקב"ה רצה להרוג את המתאוים לבשר, אבל לפני כן הוא נתן להם לאכול את הבשר.

מביא רש"י בשם רבי שמעון בר יוחאי, שמשו רבינו שאל את הקב"ה, למה אתה נותן להם לאכול לפני המיתה? אם הם חייבים מיתה, צריך להרוג אותם כבר עכשיו.

השיבו הקדוש ברוך הוא: ואם לא אתן, יאמרו שקצרה ידי, הטוב בעיניך שיד ה' תקצר בעינייהם? יאבדו הם ומאה כיוצא בהם, ואל תהי ידי קצרה לפנייהם אפילו שעה אחת.

משה רבינו לא התייאש, והוא ניסה לשכנע את כלל ישראל, ואמר להם: הרי ראיתם ניסים גדולים ומופלאים יותר מבשר באמצע המדבר, הרי הקב"ה הוציא לכם מים מסלע, שזוהו נס נפלא מעל לדרך הטבע, ולמה לכם לנסות את ה' שוב?

אמרו המתאוים, פשרה היא זו, אין בו כח למלאות שאלתנו. כשמדברים על דור המדבר, צדיקים לימדו אותנו לדבר בהזירות רבה, שהרי מדובר בעם קדוש שראו מראות אלוקים. אבל ללמוד מהו, ודאי שאנחנו יכולים.

בכל הדורות קיים הניסיון של אמונה למול חוקי הטבע. המנהל מדבר עליך דברים לא טובים, זה נראה שזה מפריע לך להשיג את העבודה, אבל עומד לו יהודי וצועק, "היד ה' תקצר?" עומד השכן ומלכלך בשידוכים, אבל אומר היהודי "היד ה' תקצר?"

יהודי צריך בחיפופת כסף והוא לא רואה שום מוצא, אבל הוא בטוח ואומר, "הן לא קצרה יד ה' מהושיע!"

מידה טובה מרובה חמש מאות פעמים. אם הקב"ה אמר, "יאבדו הם ומאה כיוצא בהם ואל תהי ידי קצרה לפנייהם אפילו שעה אחת", אז כשיהודי אומר, ה' לא קצרה ידו מהושיע, הקב"ה בוודאי משפיע לו ברכה, חיים ושלוש, והוא נותן לו את כל הנצרך מתוך הרחבה גדולה.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

איזה נס...

פתוח, גם לא סולם רעוע או דברים חדים שעלולים לפצוע. בטיחות אינה רק המלצה, היא חובה מדאורייתא, ואי אפשר להתעלם ממנה.

אם קרה אסון ל"ע יודעים וזוכרים לומר שהכל משמיים, והכל לטובה, וכל החיזוקים שאנחנו כל כך משתדלים לחזור עליהם ולהפנים אותם שוב ושוב. הכל אמת, זה לא סותר את העובדה שעלינו לעשות מה שמוטל עלינו. יש פרנסות, שכדי להגיע אליהן צריך לנסוע בדרכים מסוכנות או לבצע פעולות שעלולות לפגוע באדם, אולם אין זה רצון השם שהאדם יתעסק בהן.

מתי יש מצב יוצא מהכלל? אצל צדיקים גדולים מאד. כמו המובא במסכת ברכות (לג, א) אצל רבי חנינא בן דוסא: בעיר אחת היה "ערוך", שהוא סוג נחש מסוכן מאד, שהיה מכיש בני אדם. בני העיר באו לרבי חנינא שיושיע אותם. מה עשה? הצדיק הגיח רגל על פתח חורו של הערוך כדי להורגו. הערוך נשך את רגלו של רבי חנינא, אולם רבי חנינא לא ניזוק, כי בדרך נס נבקע מעיין תחת עקבו, והטביל מיד את רגלו במים. שכן טבעו של הערוך, אם הערוך מקדים מגע עם מים - האדם מת, ואם האדם מקדים - הערוך מת. עתה כשאירע לו הנס והערוך מת, הטעין אותו רבי חנינא על כתפו, הביאו לבית המדרש והכריזו: אין הערוך ממית אלא החטא ממית.

רבי חנינא יכול לעשות זאת, כיוון שהיה לו ברור שזכויותיו מרובות, כך שאצלו היה זה ספק סכנה, בעוד ששאר בני העיר היו בסכנה ודאית. הוא גם היה מלומד בניסים, וברוב דבקותו בבורא עולם זכה לנס. אולם אנו בימינו, אין לנו לסמוך על הנס אלא לעשות מה שמוטל עלינו בשמירת החיים, ומן השמים ישגיחו עלינו בהשגחה פרטית לטובה ולברכה, ואך טוב וחסד ישכנו באוהלינו מתוך רחמים וחסדים, בריאות ונחת לאורך ימים, אמן סלה.

(מתוך שיעור 91 בשער הביטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאור בחירת השפה, או בחיוג ישרי 02-3011904.)

לא פעם עולה השאלה, אם התנהגות מסוימת נובעת ממידת הבטחון, או שזו סתם אדישות. יש אנשים שמזהירים אותם להתקין סורגים בחלונות ביתם, והם מושכים בכתף ואומרים, "יש לי בטחון שהשם ישמור עליי ועל ילדי".

האם זה רציו? רבינו בחיי מלמדנו שאין זו הדרך הנכונה. יהודי חייב לעשות את השתדלותו באופנים המקובלים בעולם הזה, ואינו יכול להשתמט בשם הבטחון. להיפך, אם הוא לומד תורת הבטחון, הוא יודע שעליו לקיים את רצונו ית', שנהג בזהירות ונישמר מסכנה.

מי שנכנס למקומות ולמצבים שידועים כעשויים לגרום לאסון חלילה וחס, אמרו חכמינו שיש דיון בבית דין של מעלה, האם ראוי לעשות לו נס ולהציל אותו? בשעה זו בודקים זכויותיו, ועל פי התוצאה קובעים אם הוא ראוי לנס.

במסכת שבת (לב, א) מסופר: רבי ינאי, לפני שעלה על ספינה, היה בודק וחוקר אם אין בה איזה נקב. האמורא רב היה מברר אם אין גוי על הספינה, שכן חשש שמא בזמן ההפלגה ידונו את הגוי, ויחלט שעליו לטבוע בגלל חטאיו, וגם הוא עלול לסבול בגללו. כה גדולה היתה זהירותם של האמוראים.

רבינו מביא בתחילת פרק ד' את דברי הגמרא (שם): **לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה ויאמר שעושיני לו נס, שמא אין עושיני לו נס, ואם עושיני לו נס מנכין לו מזכויותיו.**

המהר"ל מסביר שמצווה היא דבר רוחני, והשכר עליה הוא רוחני - על טבעי. בעולם הזה אי אפשר לקבל שכר המצוות. כאן אין הכלים לקבל את התענוגות העצומים שמחכים למי שזכה לעשות רצון בוראו, אולם נס הוא דבר לא טבעי, ולכן משלמים עליו תשלום לא טבעי, והוא הזכויות של האדם.

יש אף מצוות עשה ולא תעשה העוסקות בשמירה מסכנה: **"ועשית מעקה לגגך, ולא תשים דמים בביתך"**. בבית היהודי מקיימים את המצוות ושומרים שלא ייפלו מגובה, שלא יהיו שקעים פתוחים ומסוכנים או בור

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארח ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מלונדון - שלוחה 4 בתפריס הראשי 380-947-100-633

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

מבחן בשער הבטחון

מספר אברך מהצפון: גם אני וגם חברי קונים מדי שבוע במכירה שכונתית, שמביאה מוצרי יסוד ומצרכים חשובים לבית במחירים מוזלים. קיים בינינו הסכם, שעובד כבר תקופה ארוכה: הוא מגיע מוקדם, מרכז את הקנייה שלו בפיינה מוסכמת על שנינו, ואני מגיע מאוחר יותר, אוסף את המוצרים שהזמנתי, ואחר כך מעמיס על רכבי, הן את הקנייה שלו והן את הקנייה שלי. אחר כך אני מניח לו את המשלוח בכניסה לבניין שלו וממשיך לביתי, ועל הדרך מרוויח חסד עם חבר.

באחד מחודשי החורף, ביום הקבוע אני מגיע למכירה, ניגש לפיינה הקבועה ומתפלא לראות אותה ריקה. אין כל זכר לעובדה שהחבר שלי ביקר כאן. התקשרתי אליו ושאלתי, "מה קורה?"

"ברוך השם", הוא עונה לי בחיוניות.

"לא ערכת הזמנה השבוע במכירה השכונתית?"

"לא".

"מה קרה?"

הוא ניסה להתחמק, אבל בסוף אמר את האמת, "לא היה לי כסף, ואחרי ששמעתי כל כך הרבה על העניין שלא לקחת הלוואות, החלטתי שאיני לווה כסף, והקב"ה בוודאי ישלח לי את השפע ממקור אחר, ואני לא אפסיד כלום".

"אני מעריך מאד", אמרתי מכל הלב.

"תביין", הוא ניסה להמעיט מערך העניין, "התחלתי למסור שיעור בשער הבטחון, ואני יושב עם אברכים ומדבר איתם על כך, שצריך לסמוך רק על הקב"ה. זה לא ייתכן שאני אדבר ואדרוש, ולמעשה אפעל להיפך. עליי להיות נאה דורש ונאה מקיים, הלא כן?"

הנהנתי בראשי, על אף שבטלפון לא רואים הנהונים, ואספתי את מוצרי הקנייה שלי. הייתי במתח, כי רציתי לדעת שיש לו מה לאכול. בעוד יומיים שבת, והמוצרים שמוכרים במכירה אינם מותרות. אלו מצרכים שכל בית יהודי צריך כדי לספק אוכל לפי הטף. מלבד זאת, כל עוד מדובר בחבר שלי ולא בי, איני יכול לסמוך על מידת הבטחון שלו, ועליי לראות אם אינו זקוק לעזרה.

למחרת התקשרתי אליו ושאלתי במתח, "מה קורה?"

"הקדמת אותי", הוא ענה בהתרגשות, "ממש לפני רגע התכוונתי להתקשר אליך. אמרתי לך שבוודאי הקב"ה מכין לי שפע ממקור אחר? ובכן, דוד שלי מחו"ל הגיע לארץ להשתתף בחתונה קרובה, וכל אחיין שהוא פגש, הוא נתן לו כסף. בדרך לשדה התעופה הוא נזכר שאת האחייין מחיפה, היינו אותי, הוא לא פגש, והוא רוצה לתת לי כסף. הוא הוציא כמה שטרות מהכיס, וביקש מהנהג, שגם הוא קרוב משפחה, שיראה להעביר לי את הכסף עוד היום. לפני זמן מה הגיע הכסף, אלף דולר, כך שיש לי גם להוצאות שבת זו וגם לשבת הבאה".

כמעט שעניתי 'אני לא מאמין'. רק כמעט, כי רגע אחר כך היה לי ברור שאני מאמין לגמרי. עם מידת בטחון כמו זו של חבר שלי, הוא זכה למשוך את הישועה בצורה כה מיוחדת.

(יום חמישי פרשת בהר בחוקתי תשפ"ג, בוקר, סיפור 3, מס' סיפור 34651. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

שידוכים כמו פעם

תלמיד חכם סיפר לי, שהוא תלמידו של אחד מגדולי ישראל, ורבו אמר לו: "אתה לא צריך טלפון בבית".

שמע וקיבל. לא התחכם, לא ניסה להסביר ולפרש ולסייג ולהחריג מצבים מסוימים, אלא קיים את הדברים כפשוטם, ואכן הוא מתגורר בביתו כבר עשרות שנים ללא טלפון. כאשר הוא נצרך לבצע שיחה מפעם לפעם, הוא משתמש בטלפון ציבורי.

לרוב הקוראים ואולי לכולם, קשה לדמיין חיים כאלו. כשהוא לומד - הוא לומד. כשהוא בבית - הוא בבית. עם הילדים - עם הילדים. אין מסיחי דעת, אין צלצולים ברקע, בבית הזה לא שומעים את המילה 'הלו'.

גדלו הילדים שזכו לבית לא מצלצל, והגיעה עת הצלצולים, שכך נהוג במקומותינו, ששדכנים מתקשרים לאב או לאם וזו הדרך להציע שידוכים. נדיר למצוא אדם שיכתת

מבחן שבת

מדבר בחור מרמת שלמה. השנה בע"ה אני עומד לסיים את הישיבה קטנה. כנהוג אצלנו, התחלתי בבירורים על ישיבה גדולה, ורציתי להתרשם מישיבה מסוימת שקיוויתי להתקבל אליה. הנהוג הוא, שבחורים מישיבה קטנה באים לשבות בישיבה גדולה, וכך חווים את האווירה ואת השטייגען באופן בלתי אמצעי.

לקראת השבת הזו עלה בדעתי, שהנה הגיעה העת למצוא תירוץ לקושיה חזקה בגמרא, שעלתה בי בחודשי החורף. שאלתי עליה את הצוות בישיבה שלי, שיתפתי בה עוד תלמידי חכמים, אבל אף אחד לא הצליח לענות עליה. עכשיו, כשאני מגיע לישיבה גדולה, אנצל את ההזדמנות לשטוח את קושייתי לפני ראש הישיבה, ואולי סוף סוף תנוח דעתי.

פגשתי את ראש הישיבה, דיברתי איתו על הקושיה שלי, והוא אכן נכנס לעומק העניין. אמנם לא הגיע לתירוץ מוחלט, אבל תוך כדי שיחה נפתח מהלך לכמה כיוונים, לפי כמה וכמה מקומות בשי"ס. כך יצא ששוחחנו בלימוד במשך למעלה מארבעים דקות.

עברה עליי שבת מרוממת בקרב בני הישיבה. בסעודה שלישית הראש ישיבה מסר דרשה בדברי אגדה, ולאחריה ניגשתי אליו ואמרתי לו י"שר כוח. היה לי גם משהו לומר בעניין הדרשה שמסר, וכך שוחחנו עוד כעשר דקות.

כשהגעתי הביתה שאלו אותי כולם במתח, "איך היה?" ואני סיפרתי לתומי כי הצעתי את קושייתי הוותיקה לפני ראש הישיבה, וגם אחרי סעודה שלישית דיברתי איתו. בני משפחתי צחקו. אין זה דבר מקובל, שבחור מישיבה קטנה שמגיע להתרשם, מדבר עם ראש הישיבה כל כך הרבה. האמת היא שממש נבהלתי. הבנתי שזה באמת מוזר, מי יודע איזה רושם עשיתי עליו, בשביל מה הייתי צריך את כל הדיבורים האלו. הרי יכולתי לחכות בסבלנות שאתקבל לישיבה (אם זה יקרה), ואז אדבר עם ראש הישיבה כבחור מהמניין. היה לי ממש אכפת מהסיפור הזה.

עבר שבוע. תקופת החזרה הגדולה החלה, וראשי כבד עליי. לא הרגשתי טוב, חומי טיפס ועלה ולא הייתי מסוגל ללמוד. במשך שבוע שכבתי במיטה, ולא יכולתי כלל להתכוון למבחן. אם לא החיזוק שאני שואב מקו השגחה פרטית, איני יודע איך הייתי עובר את זה. עבר שבוע, חזרתי לישיבה אך התברר שהמיחוסים עדיין

שינוי גדול מתחיל בלחיצה על המקשים 02-3011-300 נסו ותראו את הרגע מחלחל לחיים, והשלווה מגיעה סוף סוף.

את רגליו ויתאמץ כדי לשדך את בן חברו. באו ואמרו לאב התלמיד חכם, "הגיע הזמן להתקין טלפון בבית".
"רבי לא אמר לי שעלי להתקין טלפון כדי לשמוע שידוכים", ענה התלמיד הנאמן. "לא הטלפון הוא השדכן, אלא המזווג זיווגים היושב בשמים".
אותו תלמיד חכם נוהג למסור שיעור קבוע מדי ערב. יום אחד הצטרף לשיעור לומד חדש. באחד הערבים ניגש אליו הלומד ואמר, "שמעתי שיש לך בן, ולשכן שלי יש בת. נראה לי כי אפשר לשדך ביניהם".
כך הגיעה ההצעה, וכך גם המשיך העניין להתנהל. בכל ערב אחרי השיעור היה השדכן מעביר את המידע שהתחדש, ומקבל את העדכון שעליו למסור לשכנו. כך עד לסוף הטוב. מזל טוב!

לא עברו ימים רבים מאז גמר השידוך, והלומד החדש קיבל משרה ששעות העבודה שלה הן בדיוק בזמן השיעור. הוא עזב את השיעור של אבי הבן המשוך לטובת שיעור בשעה אחרת, ודרכיהם נפרדו. היה זה גילוי בהיר, כי כל עניינו של אותו יהודי בשיעור של אבי הבן היה בשביל לשמש כשדכן.

כאשר הבת הבאה בתור הגיעה לפרקה, היה זה אחרי מנחה של שבת. בזמן הזה, המסוגל 'לשדך הבנות', אף יהודי אינו מחזיק טלפון, כך שרק טבעי הוא שהגיס ניגש לאב ואמר לו כי ראה היום בחור חמד משיבה פלונית, ונראה לו כי הוא מתאים לבת כלילת המעלות. ואכן ההצעה עלתה יפה, והם התארסו למזל טוב. כי כשיש אמונה ובטחון, מי צריך טלפון...
(יום ראשון פרשת נשא תשפ"ג, לילה, סיפור 4, מס' סיפור 34907. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

עוזרת לעוזרים

מדבר שייע קופשיץ מבני ברק. במקרה שלי חשוב לספר את המעשה בשם מלא, כי כדי להאמין לסיפור מוזר כזה, צריכים הוכחות. אז הנה, שמי שייע, ולחבר שלי מהכולל נולד בן בשעה טובה ומוצלחת. השמחה היתה גדולה, ואבי הבן בא במבוכה. אין לו קרובים בארץ, והוא מתקשה להחזיק לבדו את עול הבית אחרי הלידה. הוא ביקש ממני, אם אפשר, שאקח לביתי את שלושת ילדיו למשך שבוע.

שאלתי את אשתי על כך, והיא הסכימה. ילדיו של חברי, מתוקים וחביבים ומלאי מרץ ברמות שאפשר לחלק לכל השכונה, רק הגיעו, וכל הבית התחיל לחוגג. ביום הראשון בלענו את זה. קיווינו שהם יתרגלו לקירות שמקיפים אותם, לפני שהם יישברו מנחת זרועם. אולם נראה שהאורחים הקטנים קיבלו על עצמם לשלוח יד בכל הנקרה בדרכם. הם הפכו את הבית וזרעו בו מהומה. אשתי היתה חסרת אונים. היא רצתה מאד לעזור למשפחת היולדת, אך לא התכוונה להתמודדות כה מתישה. ביום השלישי היא הודיעה שתם כוח הסבל. "ההורים שלהם יגילים ויודעים איך להסתדר, אבל אני לא", טענה אשתי. "כשאפשר - עוזרים, וכשאי אפשר - אז אי אפשר". הבנתי לרוחה, וכמעט שהרמתי טלפון לאבי הילדים שייקח אותם בחזרה, אלא שאז הקדים אותי הטלפון וצלצל. על הקו היתה השכנה. היא ביקשה לדבר עם אשתי, וסיפרה לה כי העוזרת הגויה שלה רוצה לעשות יום ניקיון בבית שיש בו הרבה ילדים, והכל חנים אין כסף.

"איך זה יכול להיות?" תמחה אשתי.

"לא יודעת", אמרה השכנה, "זאת המציאות. היא ראתה את הבית שלכם, ואמרה שהיא רוצה לבוא לנקות אצלכם. האם תוכל להגיע מחר?"

עוזרת? בחינם? למה לא? ובפרט עכשיו, כשהבית באמת זקוק לניקיון יסודי, אחרי שהתהפך על כרעיו ועל קרבו.

אני חשדתי. לא הבנתי למה גויה תרצה לעשות חסד, והחלטתי שנשלם לה סכום כלשהו. הכנתי כסף ליום המח, ובינתיים הילדים של החבר נשאו אצלנו.

למחרת לא הגיעה רק גויה אחת, אלא שלוש. היא הביאה איתה שתי חברות, והן הלכו תחילה לחנות גדולה וקנו שם על חשבונן מוצרי ניקיון משבוכים, מטאטא ומגב וכל הנצרך לניקוי יסודי. כשהגיעו, הודיעו שהן הולכות לנקות את כל הבית שלנו, וזאת ללא הגבלת זמן. הן רוצות להשאיר בית מצוחצח.

הן עבדו וקרצפו בכל הכוחות, ניקו הכל, כולל המקרר והמדפים והקירות, ופשוט עשו פסח.

כאשר סיימו עייפות ומרוצות, ביקשה אשתי לשלם להן, אבל הן לא הסכימו לקחת כסף. הן נהנו לראות איזה בית מבריק הן השאירו, והלכו בלי לקחת פרוטה.

ככל שאני מנסה להבין מה היה פה, אין לי הסבר לזה. אולי בגלגול הקודם הן גנבו כסף, ועכשיו הגיע זמןן לשלם את החוב? מה שכן ראיתי במו עיני, זה את התזמון המדויק. איך משמים ראו שאנו עוסקים במצווה של הכנסת אורחים באופן כה מורכב, ושלחו לנו עידוד מיוחד, להמשיך ולא להרפות, ולתת בלי חשבון.

(מצי"ש פרשת נשא תשפ"ג, איד"ש, סיפור 1, מס' סיפור 34775. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

לא חלפו, ועליי

להמשיך ולהתמודד

עם כאבי ראש וחולשה.

שוב שכבתי במיטה והייתי

מודאג מאד. תאריך מבחני הקבלה

מתקרב, ואיני יודע דבר מכל מה

שלמדו בשלושת השבועות האחרונים.

יום לפני המבחן התקשרו אליי מאותה ישיבה

גדולה שביקרתי בה לפני חודש, ואמרו שראש

הישיבה הורה להודיע שהתקבלתי לישיבה, ואין

צורך שאגיע למבחן.

כעת הבנתי שהקבי"ה הקדים רפואה למכה. משמים

סובבו שאדבר עם ראש הישיבה באותה שבת, כך

שהוא הכיר אותי ועשיתי עליו רושם טוב למרות כל

החששות, ועתה כשאין ביכולתי לגשת למבחן - לא

בוחנים אותי, ומקבלים אותי כך.

(יום רביעי פרשת בהעלותך תשפ"ג, לילה, סיפור 8, מס' סיפור 35130.

למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

נפילה בלי כיסוי

מדבר אברך צעיר מבני ברק. אני גר בקומה גבוהה

בבניין, וכשמשוה נופל מחבלי הכביסה שלנו, הוא

עלול ליפול עד למטה, וגם עלול להיקלע לתוך

מרפסת של אחד השכנים. יום אחד נפלה מחבלי

הכביסה שלנו שמיכה יפה, חלק מסט יקרתי,

ששווה סכום לא מבוטל. ירדתי למטה, לראות לאן

היא נפלה, אולם לא מצאתי אותה. חיפשתי סביבי

לבניין, ניסיתי ללכת בכיוון הרוח, אך אפס. אין

שמיכה.

כך עברו כמה ימים, כאשר בכל פעם שאני יוצא

מהבית אני עושה סיבוב של חיפושים. שמיכה אינה

פריט קטן, וזה היה בעיניי לפלא גדול, שהיא נעלמה

בלי להותיר עקבות. תיארתי לעצמי שאם שכן מצא

אותה, הוא בוודאי כבר היה מכריז על האבידה. וכי

מה יש לו לעשות עם השמיכה שלי?

ראיתי שהדבר מציק לי, והבנתי שמשמים רוצים

לרמוז לי משהו. החלטתי לעשות חשבון נפש, וכך

ברחמי השם נזכרתי במאורע שהיה לפני ימים

מספר. בבית הכנסת הייתי עד לתקלה חמורה

וכואבת. תפילין נפלו על הקרקע בלי הכיסוי שלהן.

לנוכח המאורע קיבלתי על עצמי לתת צדקה לפדיון

נפש. מיד באותו זמן נדרתי לתת סכום כסף לצדקה,

אולם שכחתי מכך.

עתה נזכרתי, ומיד הפרשתי את הכסף לצדקה. כמה

רגעים אחרי כן נשמעו דפיקות על דלת ביתי, והשכן

מהקומה מתחת עמד בפתח והשמיכה האבודה בידו.

"זאת השמיכה שלך?" הוא שאל.

"כן", עניתי.

הוא התבצל מעומק ליבו על שהשמיכה שהתה אצלו

בבית כבר כמה ימים, ואני מחלתי לו מיד. ידעתי

שלא עצלותו היא זו שגרמה לשמיכה להתעכב, אלא

משמים עיכבו אותה, כדי להזכיר לי את החוב.

(יום רביעי פרשת בהעלותך תשפ"ג, לילה, סיפור 5, מס' סיפור 35133.

למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

מאז שהתחלתי להקשיב לקו, החיים שלי השתנו לטובה.
יותר נינוחות, יותר פניות, יותר פנימיות, יותר חיוניות.

תקשיבו יותר - תחיו יותר

רבבות מאזינים
מעידים:

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

ידועה החשיבות בסיפור סיפורי השגחה פרטית, לפרסם גדול ה' וכבודו, להודות ולהלל. אמנם יש מקרים שבהם מסיבות שונות קשה לפרסם חלק מהפרטים, כגון כשמדובר בעניין אישי, או כשחלק מהסיפור קשור למעשה טוב שעשיתי, ומיחיי כיהורא בסיפור הדברים. כיצד יש לנהוג עם סיפורים כאלו? האם בכל מקרה יש לפרסמם, או שיש מקום להימנע?

שאלה מספר 67

זאת למודעי, שבהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה לך רב'. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון בידור בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

זכות ולא חובה

הרב אהרון בייפוס מרכסים והרב אריאל פלבני מביטר עילית: כהקדמה לנידון צריכים לדעת, שסיפור סיפורי השגחה פרטית הוא לא חובה אלא זכות. לכך ההתייחסות צריכה להיות בהתאם. השאלה היא אם אני יכול לוותר על הזכות, או שאני נאלץ לוותר על הזכות, או שאני מתגבר להרוויח את הזכות. כאשר כך ההתייחסות, אזי מתאמצים להגיע לפתרון.

הרב אריה מרדכי גרינוולד מבית שמש והרב ישי מזלומיאן מחולון: שמיעת הסיפורים מאוד מחזקת, בהיותם סיפורים אמיתיים העוברים על בני דורנו. זה זיכוי הרבים גדול מאוד, ומאוד חשוב לפרסם את גדלות ה'. אך במקרה שיש לחשוף פרטים מסוימים, די בכך שמספרים את עיקר השגחה פרטית.

הרב יהודה גבירצמן מבית שמש: כפי שכותב השואל, ידועה חשיבות פרסום מעשה השגחה פרטית, באשר הוא מגלה השגחה הבורא יתברך שמו על עולמו ובריותיו. אם בסיפור משולב מעשה טוב, הרי אף הוא חלק ממעשה ההשגחה, ואין מקום לחשוש יוהרה. פרסום פרטים אישיים שעשויים להזיק למי שקשור למעשה, אפשר להשמיט מבלי שייפגע עניין הסיפור. אולם כאשר אדם מספר על נס שקרה לו, יש אולי לתת את הדעת, שמא הפרסום נוגד את עיקרון אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין, והפרסום עשוי להזיק לו.

הרב יוסף דושינסקי מחיפה, הרב שלמה שמעון רוטמן מבית שמש, הרב אפרים הקשר ממודיעין עילית והרב לייב שטרן מרחובות: פרסום כבוד ה' הוא דבר גדול מאוד. לעניין היהורה והגאווה, אין להימנע מלספר בגלל חישובים כאלו, ואדרבה יתגבר על עצמו ויעבוד על מידותיו, וכאשר סיפור הסיפור מגיע מתוך מטרה להודות ולהלל את ה', לא יבוא לידי גאווה.

הרב דוד לייפער מירושלים והרב דוד בוקר מצפת: "שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו". זה בוודאי דבר גדול לדבר ולפרסם את כל הניסים וההשגחה הפרטית שהי עושה. מאוד חשוב לפרסם על כך, כי זה עצמו נותן כוח להבא להתגבר ולעמוד בניסיונות. ובפרט כיום, כאשר כל לבב דווי, אנשים מתחזקים מאוד משמיעת סיפורי

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 עד 02-30-11-300 (לאחר בחירת השפה) | [מנון ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל T023011300@gmail.com | פקס 02-6599189 תשובות יתקבלו רק עם קוד מלא ושם עיר עד יום ראשון פרשת בלק, שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

אין לי מילים להביע את התודה העצומה שיש לנו לקו ולכל הפעילות שלכם. לאחרונה עברתי דבר מאוד קשה, ואו לקחתי את העלון שלכם ליד, כי ידעתי ששם אמצא מרגוע לנפשי הדאגות, וזה זה עלון מספר 113, שבו הביא הרב פינחס שפר מכתב שנשלח אליי. קראתי את המכתב והתרגשתי מכל מילה. הרגשתי שכל מילה מתאימה לי ולמצבי, אלה מילים כל כך מחזקות לכל אדם ובכל מצב. אבא, המשכי הלאה בפעילותכם הקדושה להפצת האמונה.

מצד המקילים

ביום ל"ג בעומר קיבלנו שיחת טלפון מפתיעה מאת התורמות, שלא זמנן חתמה הוראת קבע ע"ש 52 ש"ח במניין יב"י, לזכות בנה היקר שטר מהדוך. בשיחה היא מספרת לנו, שמאז שהחלה ההוראת קבע לזכות מחשבון הבנק, הבן מתחזק יותר ויותר, ותוך זמן קצר כבר ניכר שינוי משמעותי בדרכיו. כהודאה ועובד לוי היא תורמת עתה שוב סך של 1,320 ש"ח, במניין שתי פעמים 'שער הביטחון'.

מצד התומכים

הנצחה פרטית

שותפות בכל החיזוקים באמונה בכלל העולמי השגחה פרטית
לזכות **שמואל צבי בן יטל קענדל** וכל משפחתו, **יוסף דב בער בן מלכה** וכל משפחתו, **פעטיא בת מלכה** וכל משפחתה להצלחה בכל העניינים, **משה בן מלכה**
ליווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

עלוניים ל-80 בתי כנסת

לזכות התורם ובי"ב לסיים את בניית התופסת בניה בהצלחה וזה יהיה רק לתועלת ולברכה לכולם תמיד בלי שום צער ונדק בכלל ולא יהיה ח"ו עגמת נפש בכלל

עלוניים ל-40 בתי כנסת

לזכות **אליהו בן א.** להצלחה בתורה וביציאת לע"י הרה"ח ר' **פנח נחמן** ב"ר **יהודה אריה לייב רחזנוסר** עלה למרום י"א יאר תשפ"ג

אברהם דוד מיכאל בן חיה יהודית
להצלחה ברוחניות ובגשמיות

אור חיים בן אילנה ודבורה בת חיה רבקה
לזרוע של קיימא במהרה

מאיר שמעון בן דבורה לרפואה שלימה במהרה

לזכות **חיים אלעזר בן פיגא יהודית יוסף נועם בן דינה** לפרנסה בשפע ברווח ובניקל

לזכות **לאה בת בת שבע חיה ופנחס מנחם בן שרה צירל** להיפיק זרוע של קיימא בקרוב

ארי שמעון בן רחל ווני בת סגילית לפרנסה בשפע בעילום שם לפרנסה בשפע

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הווה למזכי הרבים: בניים ובני בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.613.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים
לאור סניף 902 | ת.ד. 5475 | פולס על שם
חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

המעוניינים להפיק את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00-15:00

יתן להנאיה הודעה בל שעות היממה וחוזר אליכם בסיד

משלוח העלונית יהיה ללא תשלום למפיצים 250 עלונים תועלה
בוצעת בקורות חלקה **או 20 עלונים במחיר משלוח בלבד**

מייל לשליחת סיפורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באדיש, אנגלית וצרפתית
לקבלת העלון במייל 7- B023011300@GMAIL.COM

קודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקוד

להכניס את הרבש"ע לשגרת החיים

הן דבר קטן והן דבר גדול, תפנה אל ה', תתפלל אליו, תבקש ממנו. להכניס את הריבונו של עולם אל תוך שגרת החיים.

או אז תהיה מחובר וקשור אל ה'.

חיים כאלו הם חיים אחרים לגמרי, חיים בהם מחוברים אל השורש.

בורא עולם אוהב את האנשים האלו.

מצינו אצל כלב בן יפונה, שהקב"ה מכנה אותו בתואר הנכסף "עבדי כלב".

הסיבה לכך היא שכלב בן יפונה, בעת שהלך עם המרגלים ונתירא שייכשל עמו, כפי שכותב האור החיים הקי: "כלב שנכנס בגדר סכנת יצר הרע וחברתו הרשעה ותחל רוח רעה לפעמו" - מה עשה כלב באותה עת?

עזב את כל חבריו, והלך לבדו להשתטח על קברי האבות, והתפלל לה'.

הוא נהיה אהוב על ה', עד שכינוהו "עבדי כלב".

ידיד נפש אב הרחמן.

יעזרונו ה' שנהיה תמיד קשורים ודבוקים אליו, קרובים אליו והוא קרוב אלינו, אמן.

שיעורי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלושה 2 < (לאחר בחירת השפה)

דורפסה, פריינט-גוט

הכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיפריע ולהפיל ולשמוע קריאת התורה.